

РЕШЕНИЕ

№ 4057

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4259** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149, ал. 5 от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Й. З. Б. срещу решение № 2153-21-238/23.06.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. Излага съображения за нищожност и незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде прогласен за нищожен и отменен. Претендира и съдът да прогласи за редовен документ представено от него удостоверение обр. УП 2 от 21.09.2022 г.

С влязло в сила определение от 12.05.2023 г. /л. 93/ производството по искането за отмяна на решението на Директора на ТП на НОИ С. град и потвърденото с него разпореждане е прекратено, поради наличие на влязло в сила определение на ВАС от 08.03.2023 г. /л. 72/. Със същото определение е прекратено и производството по искането на Б. съдът да обяви, че удостоверение обр. УП 2 от 21.09.2022 г. съставлява редовен документ.

Предмет на разглеждане е единствено искането на Б. за обявяване нищожността на решението на Директора на ТП на НОИ С. град, която може да бъде заявена без ограничение във времето.

Това изрично е посочено и в мотивите на цитираното определение на ВАС от 08.03.2023 г. /л. 72/.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решението от 23.06.2022 г. /л. 88/ е оставена без уважение жалбата на Б. от 17.03.2022 г. /л. 56/ срещу Разпореждане № [ЕГН] от 09.02.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ (л. 54 и 118) в частта относно осигурителния доход като неоснователна. Решението е издадено от Е. Л. съгл. Заповед от 03.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град.

С оглед постъпилата на 17.03.2022 г. жалба от Б. разпореждането от 09.02.22 г. е поправено с разпореждане от 28.03.2022 г. /л. 58/, поради което и решаващият орган – Директорът на ТП на НОИ С. град, в атакуваното решение е приел, че доколкото претенцията на Б. частично е удовлетворена с разпореждането от 28.03.2022 г., то и жалбата му следва да бъде разгледана в частта, с която се оспорва осигурителният доход, взет предвид при изчисляване на индивидуалния коефициент на жалбоподателя. В решението са изложени подробни съображения относно законосъобразността на изчисляването на индивидуалния коефициент /ИК/ с разпореждането от 09.02.2022 г., като жалбата на Б. в тази част е отхвърлена. Прието е, че при регистрацията на СД И. Б. и сие жалбоподателят е декларирал начало на осигуряване като съдружник с вид на осигуряване за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, считано от 01.01.2000 г., поради което не е зачетен стажът, удостоверява с удостоверение обр. УП 2 в събирателното дружество за периода 31.12.1993-31.12.1996 г.

Видно от съдържанието на жалбата до съда – Б. оспорва именно определянето на ИК, при което не е взет предвид стажът му в И. Б. и сие СД.

Съгласно трайната съдебна практика /напр. решение № 333 от 9.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4914/2017 г., решение № 2742 от 24.02.2012 г. на ВАС по адм.д. № 6335/2011 г. и др./ доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1) Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2) Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3) Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4) Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание. 5)

Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО, видно от представената заповед от 03.02.2020 г. /л. 91/, с която Директорът на ТП на НОИ С. град е възложил на Е. Л. да изпълнява правомощията му на административен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО като се произнася по постъпилите жалби или искания с мотивирани решения в случай на негово отсъствие поради отпуск, командировка, както и при друга възникнала неотложна необходимост. Видно от заповед от 17.06.2022 г. /л. 129/ Директорът на ТП на НОИ С. [населено място] е бил в отпуск за периода 20.06-24.06.2022 г. включително. Атакуваното решение е издадено именно в този период – на 23.06.2022 г.

Разпореждането от 09.02.2022 г. също е издадено от компетентен орган – А. В. – началник на сектор „Отпускане на пенсии-трети“, съгл. заповед от 04.12.2018 г. /л. 120/, издадена от П. П. – Директор на ТП на НОИ С. град съгл. заповед от 18.07.2017 г. /122/.

Не са налице други съществени пороци на атакуваното решение, които да водят до неговата нищожност. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма, съдържа ясни мотиви, от които е видна волята на административния орган. Решението на Директора на ТП на НОИ С. град, както и потвърденото с него разпореждане са издадени в изпълнение на предвидените в КСО законови основания при спазване на условията и реда за това, съгл. КСО. Не са налице толкова съществени процесуални нарушения, които да опорочават акта до степен на неговата нищожност.

По изложените съображения атакуваното решение е валидно, а жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и жалбоподателят следва да му заплати такова в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Й. З. Б. за обявяване на нищожността на решение № 2153-21-238/23.06.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е оставена без уважение жалбата на Б. от 17.03.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 09.02.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Й. З. Б., [населено място], Х. Д., [жилищен адрес] да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: